

[Damgaard Nielsen]

Det ligger mere som intention bag forslaget, at man næsten bevidst skal holde den skrækgrøde i kog, der hedder krig. Vi ser næsten aldrig et interview i fjernsynet, uden at mennesker – ja, når det drejer sig om børneudsendelser, er det børn – står frem og siger, at de er bange for en atomkrig. Hvor har de fået den skræk fra? Den har de fået fra, at der er nogle mennesker, der ustandselig bliver ved med at pifte denne lille sag op. Vi skal næsten gøre vore børn bange for en atomkrig.

Der er da ingen, der ønsker for vore børn, at de skal opleve en atomkrig, men der er så sandelig heller ikke ret mange mennesker, der ønsker, at deres børn konstant skal gå rundt i skræk for atomkrig. Så er vi derhenne, hvor der næsten er tale om psykisk drab, og psykisk forurening kan være lige så alvorlig som krig.

Der foregår jo også drab på vore landeveje. Vi har for nogle minutter siden hørt en debat om hastigheder. Trafikdrab er også tragedier, som vi skal gøre alt muligt for at undgå. Men man hører mærkværdigvis aldrig i fjernsynet, at børn er bange for trafikdrab i samme grad, som de er bange for atomkrig, også selv om der er endnu flere, der bliver dræbt i trafikken, end ved krig. Heldigvis må vi sige, at trafikdrab altid er utilsigtede, og det er lige ulykkeligt for forvolderen og den, det rammer.

Lad os få det ned på et realistisk grundlag, og lad os snakke om tingene. Vi i Fremskridtspartiet ønsker absolut ingen atomkrig, men vi stemmer imod det her forslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke tilslutte sig forslaget. Jeg synes, ministeren har begrundet det meget vel, så jeg skal ikke komme med nye begrundelser for det. Men jeg forstår godt intentionerne i forslaget. Nu hørte vi repræsentanten for Fremskridtspartiet tale om, hvor bange man er. En gang imellem bliver vi mindet om, hvilke følger atomkrig kan få, og det er noget, vi næsten ikke fatter. Vi var sidste år vidne til ulykken ovre i Sovjet og så, hvad der skete langt, langt derfra. Jeg tror, det fik mange mennesker til at vågne op. Det var nok meget mere realistisk, end man måske gik og troede.

Jeg kan ikke se, at man med dette forslag kommer nogen som helst vegne. Skal det virkelig batte noget, skal det være internationalt. Det skal være igennem NATO, vi gør vores indflydelse gældende. Det skal være stormagterne, der bliver enige. Jeg synes, man må hilse med tilfredshed de forhandlinger, der er foregået mellem Sovjet og USA om nedrustning af atomvåbnene i Europa. Man må håbe, at det kan lykkes at få balancen forbedret og helst få våbnene helt væk. Det viser klart, hvor de fleste atomvåben er i dag. Der er ingen tvivl om, hvor atomtruslen kommer fra i dag. Det er ikke fra NATO eller landene på denne side. Det er fra den anden side, hvor man har en meget stor overvægt.

Derfor er det rigtigt, som ministeren siger, at det er den vej, vi skal gå. Lad os så håbe, at det lykkes, så vi kan få et Europa, ja en verden, uden atomvåben.

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå på ministeren, som af flere borgerlige ordførere er blevet rost for sin særdeles skarpsindige juridiske analyse, at han ikke mener, at brug af atomvåben i krig har noget som helst med folkedrab at gøre, og derfor mener han ikke, at det vil være holdbart at vedtage det her forslag.

I bemærkningerne til forslaget er der nøje gjort rede for, hvorledes atomvåbnene virker i forhold til civilbefolkningen, og det er altså et synspunkt, de borgerlige har og regeringen har, at man kan styre anvendelsen af atom-bomber på en sådan måde, at man friholder civilbefolkningen for følgerne. Det er et ganske mærkeligt synspunkt at have. Det har i hvert fald intet at gøre med det kendskab, vi andre har til atomvåben.

Justitsministeren mener åbenbart i ramme alvor, at atomvåben som led i krigsførelse vil kunne bruges på en sådan måde, at befolkningen ikke omkommer. Det er et synspunkt, der ikke er noget som helst videnskabeligt belæg for. Det er et synspunkt, der ganske enkelt ikke kan rummes i den virkelighed, vi desværre står over for på det punkt.

Jeg synes, debatten i dag har vist, at der er tale om et meget dybt principielt og moralsk skel i denne sal mellem på den ene side dem, der håber, at atomvåben aldrig vil blive brugt, og på den anden side dem, der vil sik-